

22/02/2018

Intervenció del regidor Josep Maria Font en el Ple extraordinari sobre la Comissió Especial del Sorrall

Sobre les conclusions de la Comissió Especial del Sorrall

Permetin-me començar aquesta exposició expressant la meva incredulitat d'haver pogut comprovar com el meu Ajuntament, com una institució municipal, ha pogut treballar amb tant poc rigor jurídic; i sobretot, com aquella feina tant poc seriosa i maldestre acabarà tenint unes nefastes conseqüències econòmiques per les arques municipals. Unes conseqüències econòmiques que es poden xifrar, com a mínim, en 2.320.782,10.-€

Incredulitat de veure com en un procés en que hi van participar tres Regidories diferents, a part de l'Alcaldia, es va treballar tan i tan malament. En concret, la de Serveis Centrals i Contractacions, la d'Esports i l'Àrea de Serveis Territorials inclusiva a la seva vegada dels Serveis d'Urbanisme i Obres.

Incredulitat perquè es va engegar un concurs públic sense tenir la titularitat de la totalitat dels terrenys.

Incredulitat per haver sentir dir a la Comissió a algun testimoni, que molts dels que van participar en aquest procés sembla ser que saben que no es tenia la propietat de tots els terrenys, però que existia el convenciment que amb el desenvolupament urbanístic del sector ja s'aconseguirien posteriorment.

I incredulitat també a l'escoltar a algun compareixent a la Comissió dir que aquesta manera de fer era habitual a l'Ajuntament en aquell temps i que, de fet, també era la que es va utilitzar en altres desenvolupaments urbanístics de la ciutat.

Però n'hi ha també més fets que cal explicar. Així:

-Que en el propi Plec de Condicions del Contracte, no aparegués delimitada la superfície de terreny objecte de concessió. Només apareixia descrit el terreny en un annex al document. Ni tan sols apareixien les dades registrals de les finques per la seva correcta determinació. Per tant, a nivell jurídic ja ens trobem amb mancances evidents. Costa entendre, fos qui fos el redactor del Plec de Condicions (però en qualsevol cas sota l'òrbita la Regidoria de Serveis Centrals i Contractació), l'absència de dades identificatives de forma clara de les propietats objecte del contracte.

-Cal explicar que un cop fet el Concurs, i adjudicada la concessió, la firma del contracte es fes tres dies abans de les Eleccions Municipals del 1999.

I seguint aquesta línia, que 4 anys després ens tornéssim a trobar que el Complex Esportiu s'inaugurava 20 dies abans de les eleccions municipals del 2003.

Carai!!!! Quines casualitats!!!!

-Cal explicar que per solucionar el tema s'acabés utilitzant la gran fórmula jurídica de la "patada" endavant, aquella fórmula consistent en anar fent i ja ho arreglarem sobre la marxa.

-Però la realitat és que no es va poder solucionar i l'assumpte va romandre més de quinze anys en STAND BY. No va ser possible perquè ja es va poder comprovar des de ben aviat que seria impossible executar urbanísticament el sector, degut a que l'elevat cost de les càrregues urbanístiques i la crisi econòmica ho feien inviable. I enlloc de buscar una solució, el tema va quedar ben adormit durant molt anys.

-Per tant, del disseny d'un complex esportiu integral pel barri de Cerdanyola i la Ciutat, amb piscines i pistes poliesportives, només ens vam quedar amb la zona de piscines i quatre pistes de pàdel que es van fer posteriorment i amb un cost econòmic afegit, com ja he dit abans, per les arques municipals de com a mínim 2.320.782,10.-€.

-I realment el cost econòmic és important. Però també és important el que es va deixar de fer. Perquè es van deixar de fer tot un conjunt d'equipaments esportius que de segur haguessin pogut resultar molt beneficiosos per la ciutat.

-Equipaments esportius, que no es van fer, però que per més inri van ser claus per valorar les propostes que s'havien presentat anteriorment al Concurs. Així de trist és realment el tema.

-Incredulitat també veure les declaracions a la Comissió, per cert per escrit perquè no van comparèixer presencialment, de l'exalcalde, Sr. Joan Antoni Baron i de l'exregidor Sr. Ramon Bassas, amb un més que evident nul esperit de col·laboració.

I quan dic això, no estic fent política, és la realitat i a la vista de tothom estan aquestes declaracions, perfectament arxivades amb tot el gruix d'informació que ha generat aquesta Comissió.

-Tot això, ha generat un autèntic nyap amb greus conseqüències econòmiques per la ciutat tal i com ja m'he referit anteriorment en aquesta intervenció. Conseqüències econòmiques i, sento també dir-ho, perquè no és menor, unes greus conseqüències en la imatge d'aquest Ajuntament; un dany en la percepció que el ciutadà hauria de tenir d'aquesta casa com una institució seriosa en la qual confiar. Perquè això que ha passat, és inaudit en una administració pública que ha de donar seguretat jurídica en els seus actes i confiança a la ciutadania.

-un nyap que va quedar aparcat durant molts anys, en concret gairebé 15, davant el convenciment, ja des de ben aviat, que era impossible executar urbanísticament el sector degut a l'elevat cost de les càrregues urbanístiques i la crisi econòmica i per tant adquirir els terrenys pendents. I que es va haver de resoldre finalment en aquesta legislatura, com a mal menor, amb la signatura d'un conveni entre l'Ajuntament i l'empresa adjudicatària Nuscampes, en la qual aquesta segona renunciava a qualsevol reclamació a canvi de les compensacions ja conegudes, de la bonificació del 95% l'IBI fins al final de la concessió (615.131.-€), d'un preu de l'aigua equiparable al de la Piscina Municipal (1.272.329.-€), de la condonació del deute pendent per rebuts d'aigua i Tub Verd generat fins aleshores (433.322,10.-€) i de la possibilitat d'amortitzar les instal·lacions a 50 anys enlloc de a 40.

-Un nyap que ha de servir de lliçó perquè en situacions similars no es tornin a repetir i no es vulguin fer operacions a partir de propietats de les quals no es té la titularitat.

-Un nyap que ha de servir per mentalitzar a tothom que s'ha de treballar amb el màxim rigor jurídic.

-Un nyap envoltat d'un tuff clarament electoralista. Insisteixo, només cal veure les dates corresponents a la signatura del contracte d'adjudicació el 1999 i de la inauguració del complex el 2003, a tocar tan en un cas com en l'altre d'eleccions municipals a la Ciutat.

I vull acabar finalment amb un desig: que situacions com aquesta no es tornin a repetir perquè fan molt mal a la imatge i credibilitat d'una institució que ha de generar confiança i seguretat a la seva ciutadania.

Josep Maria Font Morera

Mataró, 22 de febrer de 2018